

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 17C/326/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715212738
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Bohuš Hruška
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6715212738.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom Mgr. Bohušom Hruškom v právnej veci žalobcu B. A., nar. XX. 8. XXXX, bytom O. K. XXXX/XX, T. - Z., zast. advokátom A. Ivom Osvaldom, advokátska kancelária Trhová 1, 960 01 Zvolen proti žalovaným 1. Z. A., rod. Q., nar. XX. 1. XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX T. zast. advokátom JUDr. Pavlom Helmom, 960 01 Zvolen, Nám. 75/26 a 2. A. S., rod. A., nar. 4. 8. XXXX, bytom N. V. L. XX, K. XXXXX P. o určenie, že dôvody vydedenia zákonného dediča B. A. - vnuka poručiťľa E. Jarosza nie sú dané a určenie, že B. A. je dedičom po poručiťľovi E. A. takto

rozhodol:

Súd určuje že žalobca B. A., nar. XX. 8. XXXX, bytom O. K. XXXX/XX, T. - Z. je dedičom po poručiťľovi E. A., nar. 7. XX. XXXX, naposledy trvale bytom T., J. E. XXXX/XX, zomrelom dňa 2. 9. XXXX.

Súd určuje že dôvody vydedenia žalobcu B. A., nar. XX. 8. XXXX, bytom O. K. XXXX/XX, T. - Z., vnuka po poručiťľovi poľa § 469a ods. 1 písm. a), b) a § 467a ods. 2 Občianskeho zákonníka, uvedené v záveti zo dňa 31. 8. XXXX, č. N XX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX, poručiťľom E. A., nar. 7. XX. XXXX, naposledy trvale bytom T., J. E. XXXX/XX, zomrelom dňa 2. 9. XXXX nie sú dané.

Súd žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalovanej v I. rade.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou zo dňa 4. 9. 2015 domáhal určenia, že žalobca B. A. je dedičom po poručiťľovi E. A. zomr. 2. 9. XXXX a určenia, že dôvody vydedenia žalobcu B. A., vnuka po poručiťľovi E. A., zomr. 2. 9. XXXX nie sú dané. K. žalobu odôvodnil, že na základe uznesenia Okresného súdu Zvolen, sp. zn.: 23D/112/2011, zo dňa 16. 07. 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 08. 2015, podávam žalobu proti účastníkom dedičského konania - žalovanej 1) Z. A. rod. Q., nar. XX. XX. XXXX a žalovanej 2) A. S. rod. A., nar. XX. XX. XXXX, o určenie, že dôvody vydedenia zákonného dediča B. A. - vnuka poručiťľa E. A., uvedené v listine o vydedení a záveti N80/2011, Nz XXXXX/XXXX a H. 1s XXXXX/XXXX, zo dňa XX. XX. XXXX - nie sú dané, podľa § 469a ods. 1 písm. a), b) Obč. zák. a podľa § 469a ods. 2 Obč. zák. a určenie, že B. A., nar. XX. XX. XXXX, je dedičom po poručiťľovi E. A., nar.: XX. XX. XXXX, zomrelom: XX. XX. XXXX, podľa § 175k ods. 2 OSP a to z nasledovných dôvodov: V priebehu dedičského konania po poručiťľovi Karolovi A. nar.: XX. XX. XXXX, zomrelom: XX. XX. XXXX, došlo k sporu medzi účastníkmi konania o to, či sú platné dôvody vydedenia uvedené v listine o vydedení a v záveti sp. zn.: N 80/2011, Nz 31889/2011, NCR1s 32671/2011 zo dňa 31. 08. 2011, spisanej formou notárskej zápisnice, kde poručiťľ testoval svoj majetok závetnej dedičke - manželke Z. A. a zároveň vydedil svoje deti: syna E. A., nar.: XX. XX. XXXX, bytom: L. U. XX, T. a dcéru A. S. rodenú A., nar.: XX. XX. XXXX. Syn nebohého - môj otec: E. A. listinu o vydedení v stanovenej lehote nenamietol, v dôsledku ktorej skutočnosti som na jeho miesto nastúpil ako jediný potomok ja, vnuk: B.

A.. Z listiny o vydedení vyplýva, že vydedenie sa vzťahuje aj na potomkov, čiže, s ktorým vydedením ja v celom rozsahu nesúhlasím.

V prvom rade chcem uviesť, že ja som nikdy nebol v kontakte s mojím starým otcom - poručiťelom E. A., tohto som nepoznal, avšak to z toho dôvodu, že tento ma nikdy ako vnuka nevyhľadal a neoslovil. Nevie sa vyjadriť k tomu, z akého dôvodu sa nebohý poručiťel o mňa nezaujímal. Z počutia viem, že sa nezaujímal ani o môjho otca, ako o svojho syna. Poručiťel neprejavil o mňa záujem a k nášmu osobnému kontaktu teda nikdy nedošlo. Nemám vedomosť o tom, či sa môj otec stretával s poručiťelom. Keď poručiťel v roku 2011 zomrel, ja som mal 14 rokov, teda som bol prakticky dieťaťom. Pokiaľ by som bol starší, prípadne plnoletý, určite by som sa o neho zaujímal a pokúsil sa ho navštíviť. Ja sa neviem vyjadriť aká bola situácia v rodine, takže sa neviem vyjadriť k osobe môjho starého otca a ani neviem nič o jeho zamestnaní. Viem len z počutia, že keď môj otec bol dieťa, tak sa poručiťel so starou matkou rozviedol. Som však toho názoru, keďže som bol dieťa a nemohol som žiadnym spôsobom ovplyvniť chovanie dospelých osôb, nemohol mať starý otec - poručiťel žiadny dôvod nato, aby ma vydedil ako svojho vnuka.

Poručiťel - starý otec listinou o vydedení spísanou formou notárskej zápisnice NZ 31889/2011 zo dňa 31. 08. 2011 vydedil svoje deti A. S. rodenú A. a E. A. "aj ich potomkov, v prípade ak ich majú" z dôvodu, že títo "neprejavujú záujem ako by o otca prejavovať mali" a "v rozpore s dobrými mravmi ani neposkytli potrebnú pomoc v chorobe, starobe a trvalo neprejavovali opravdivý záujem o mňa, ktorý by ako potomkovia mali prejavovať tak ako to má na mysli § 469a OZ."

Podľa § 469 ods. 1 písm. a) OZ: "1) Poručiťel môže vydediť potomka, ak a) v rozpore s dobrými mravmi neposkytol poručiťelovi potrebnú pomoc v chorobe, v starobe alebo v iných závažných prípadoch,..." Pri tomto dôvode vydedenia sa musí aplikovať princíp subsidiarity, teda ak je o poručiťela postarané inak (napr. manželom), potom táto pomoc v zmysle citovaného ustanovenia nie je potrebná. Poskytnutie potrebnej pomoci musí byť reálne, teda ja ako dieťa, ktoré svojho starého otca nevidelo a to z dôvodu, že ma nikdy nekontaktoval, som mu nemohol poskytnúť potrebnú pomoc. Taktiež poukazujem nato, že starý otec mal mladú manželku, ktorá bola schopná sa o neho postarať.

Podľa § 468 ods. 1 písm. b) OZ: "1) Poručiťel môže vydediť potomka, ak b) o poručiťela trvalo neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať, ..." Podľa hore uvedeného dôvodu vydedenia musí ísť o trvalé neprejavovanie opravdivého záujmu, ktorý by potomok poručiťelovi mal preukazovať. Trvalé neprejavovanie záujmu je vylúčené pokiaľ pokusy bez akéhokoľvek dôvodu poručiťel negoval.

Podľa judikatúry R 61/1997, rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn.: 1Cdo 173/96: "O neprejavovanie opravdivého záujmu o poručiťela v zmysle § 469 ods. 1 písm. b) OZ nejde v prípade, ak nezáujem potomka bol v značnej miere vyvolaný poručiťelom samým."

Podľa § 469a ods. 2 OZ: "Pokiaľ to poručiťel v listine o vydedení výslovne určí, vzťahujú sa dôsledky vydedenia aj na osoby uvedené v § 473 ods. 2."

Podľa § 473 ods. 2 OZ: "Ak nededí niektoré dieťa, nadobúdajú jeho dedičský podiel rovnakým dielom jeho deti. Ak nededia ani tieto deti alebo niektoré z nich, dedia rovnakým dielom ich potomci."

Existenciu dôvodov vydedenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia §-u 469a ods. 1/, písm. a/, b/ Občianskeho zákonníka, treba vždy posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu. Samotné dôvody uvedené v listine o vydedení, že som neposkytol potrebnú pomoc v chorobe, starobe a trvalo neprejavoval opravdivý záujem o poručiťela, nie sú dôvodmi, ktoré by boli dôvodom vo vzťahu k mojej osobe, aby ma poručiťel úspešne vydedil.

V tejto súvislosti chcem poukázať aj na právoplatne skončené konanie, sp. zn.: 10C 88/2012, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Zvolen, kde sa žalovaná v 2) rade domáhala taktiež určenia, že dôvody jej vydedenia a vydedenia jej potomkov nie sú dané a určenia, že je dedičkou po poručiťelovi Karolovi A.. V tomto konaní sa preukázalo, že sám poručiťel za svojho života nemal záujem o svoje deti, teda o A. S. rodenú A., ako aj o môjho otca E. A.. Nemal záujem sa s nimi stretávať, aj napriek tomu, že zo strany potomkov tam pokusy o kontakt boli. Keďže starý otec - poručiťel neprejavoval záujem o môjho otca, ja som nemal príležitosť sa s ním skontaktovať a vytvoriť si k nemu vzťah. V tomto konaní bolo preukázané, že poručiťel bol pod veľkým vplyvom osôb - manželiek, s ktorými žil.

Tak, ako som už uviedol, keby som bol starší, určite by som sa pokúsil o kontakt so starým otcom, avšak ako dieťa som nemal prostriedky ani vedomosti na to, aby som ho navštívil alebo ho iným spôsobom kontaktoval. Starý otec ma však sám nikdy nevyhľadal ani sa o mňa nezaujímal.

2. Žalovaná v I. rade uviedla, že žiada žalobu zamietnuť v celom rozsahu s odôvodnením, že dedičské konanie po poručiťelovi dedičské konanie po poručiťelovi bolo vedené na Okresnom súde Zvolen pod spisovou zn.23D/112/2011 a dedičský súd v uznesení zn.23D/112/2011, Dnot/198/2011 zo dňa 31.

07. 2012 odkázal žalovanú č.2 podľa ust. §175k ods.2 OSP na podanie žaloby na určenie, že dôvody vydedenia jej osoby a jej potomkov nie sú dané.

Žalobca je synom poručiťelovho syna, E. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX T., Ul. L. U. č.XX. Obaja potomkovia poručiťela, a to syn E. A., nar. : XX. XX. XXXX, ako aj dcéra A. S., rod. A., nar. : XX. XX. XXXX boli poručiťelom vydedení v zmysle listiny o vydedení a závete N XX/XXXX, Nz 31889/2011 a Ncr1s 32671/2011 zo dňa 31. 08.2011 podľa ust. § 469a/ ods.1 písm.a/, b/ Občianskeho zákonníka. V priebehu uvedeného dedičského konania bolo zo strany detí poručiťela namietané, že dôvody vydedenia uvedené v Listine o vydedení a závete N 80/2011 zo dňa 31.08.2011 spísanej JUDr. Darinou Hornáčekovou, notárkou, Zvolen nie sú dané.

Je nepochybné, že v zhodnom období, t.j. v prvej polovici roku 2012 už potomkovia poručiťela mali vedomosť o tom, že existuje Listina o vydedení a závete zn. N 80/2011 zo dňa 31. 08. 2011, ktorú vyhotovila JUDr. Darina Hornáčeková., notárka, Zvolen. Podľa ust. 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej / §101 až 110 /. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Podľa ust. § 100 ods.2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Žalovaná č.1 vznáša z opatrnosti námietku premlčania na nárok žalobcu domáhať sa súdnou cestou určenia, že dôvody vydedenia žalobcu, Andrej A., nar.: XX.XX. XXXX, bytom XXX XX T., Ul. O. K. č.XXXX/XX, vnuka poručiťela uvedené v listine o vydedení a závete H Nz 31889/2011 a Ncr 1s 32671 zo dňa 31. 08. 2011 nie sú dané podľa §469a/ ods.1 písm.a/, b/ OZ a podľa ust. § 469a/ ods.2 OZ a určenie, že B. A., nar.: XX. XX. XXXX je dedičom po poručiťelovi E. A., nar. : XX. XX. XXXX, zomrelom: XX. XX. XXXX podľa ust. § 175k ods.2 OSP.

V prvej polovici roku 2012 otec žalobcu, E. A., nar.: XX. XX. XXXX ako zákonný zástupca žalobcu v priebehu dedičského konania po svojom otcovi nadobudol vedomosť o listine o vydedení a podľa názoru žalovanej od dňa získania uvedenej vedomosti začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie nárokov žalobcu ako zákonného dediča.

N. k tej skutočnosti, že žaloba žalobcu bola podaná na príslušný súd po uplynutí trojročnej premlčacej doby, žalovaná č.1 z opatrnosti vznáša námietku premlčania

na nároky žalobcu, ktoré sú uplatňované uvedenou žalobou v tomto súdnom spore.

Žalovaná č.1 poukazuje na svedkov, ktorí sa vyjadrovali k vzájomným vzťahom poručiťela s jeho príbuznými v priebehu súdneho sporu Okresného súdu Zvolen zn. 10C 88/2012.

Podľa výpovede svedka Z. A. E., bývalého primára odd. patológie v Nemocnici Zvolen poručiťela veľmi trápili vzájomné vzťahy medzi poručiťelom ako otcom a jeho deťmi. Svedok vo svojej výpovedi uviedol, že poručiťel počas svojho života kúpil svojím deťom na Vianoce zimné vetrovky. Svedok uviedol, že poručiťelovi bolo znemožnené byť v kontakte so svojimi deťmi, a to v dôsledku nátlaku bývalej manželky na spoločné maloleté deti.

V tejto súvislosti sme nútení poukázať aj na skutočnosť, že syn poručiťela, E. A., nar.: XX. XX. XXXX na svoju svadbu nepozval poručiťela. K. poručiťela trvale žije vo Zvolene a aj napriek tomu, že vedel že zomrel jeho otec, na pohrebe vlastného otca sa nezúčastnil a ani sa nezaujímal o okolnosti úmrtia svojho otca.

K. Z. M. F., trvale bytom T., Ul. J. E. č.XX bol susedom poručiťela.

Uvedený svedok uviedol, že poručiťel mal komplikované vzťahy so svojimi deťmi, a to z dôvodov, že matka detí zabraňovala kontaktom poručiťela ako otca s deťmi. Svedok uviedol skutočnosti ohľadom darčiekov, ktoré poručiťel kúpil svojím deťom, ale matka znemožnila stretnutie otca s deťmi a kúpené darčeky vyhodili.

Svedkyňa B. M., bytom T., Ul. J. E. č.XX bola susedou poručiťela. Vo svojej výpovedi uviedla, že pri osobnom stretnutí s poručiťelom bola informovaná že matka detí poručiťela znemožnila osobné stretnutie otca s deťmi. Svedkyňa taktiež vo svojej výpovedi potvrdila, že ani jedno z detí nebolo na pohrebe poručiťela.

K. A. S., bytom K. č. XXX, okres T., ktorý bol bývalým kolegom poručiťela zo zamestnania. Uvedený svedok potvrdil okolnosti o darčekomoch pre deti poručiťela, ktorých prijatie bolo odmietnuté matkou detí. Uvedený svedok uviedol aj tú skutočnosť, že syn poručiťela chodieval za poručiťelom počas jeho života, a to z dôvodov, že si potreboval od poručiťela požičať peniaze.

3. Žalovaná v II. rade uviedla, že ona so žalobou súhlasí. Uviedla, že čo sa týka jej brata E. A., je jej veľmi ľúto, že sa toho vzdal, povedal jej, že sa rozprával s nejakou advokátkou a tá mu povedala, že

nemá šancu, pretože ich otec vydedil. Jej brat bol stále bitý od malička, otec sa opíjal, podvádzal svoju ženu, ich matku, mal frajerky, mama bola chorá, oni sa rozviedli keď boli ešte maličkí. Boli to veľmi ťažké vzťahy. Ona vyrastala so svojimi starými rodičmi a jej brat, Karol A. vyrastal so svojou matkou. Keď mala 16 rokov, išla bývať tiež k mame. Je jej veľmi ľúto tej situácii čo sa týka žalobcu B. a A.. Andrej A. je synom jej brata E. A.. Ona sa videla so žalobcom raz v živote, keď ešte bývali u svojej matky. Vedela o tom, že jej brat s mamou žalobu mali veľmi zlé vzťahy, nerozumeli si. Uviedla, že jej je ľúto, že nenavštevuje svojho otca, pretože jej brat je dobrák, chcel by ho vidieť častejšie.

4. Súd zo spisu Okresného súdu Zvolen 23D 112/2011 zistil, že Okresný súd svojím uznesením 23D 112/2011-118 zo dňa 16. 7. 2015 v dedičskej veci po poručiteľovi E. A., nar. 7. XX. XXXX uložil zákonnému dedičovi mal. B. A., vnukovi poručiteľa, zastúpeného zákonnou zástupkyňou matkou Renátou K., aby do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia podala na Okresnom súde žalobu proti všetkým účastníkom dedičského konania 1. Marty A., rod. Q., manželke poručiteľa a 2. A. S., rod. A., dcére poručiteľa o určenie, že zákonné dôvody vydedenia zákonného dediča mal. B. A., vnuka poručiteľa, uvedené v liste o vydedení a v závete N 80/2011, Nz 31889/2011, NCRIs 32671/2011 zo dňa 31. 8. 2011, spísanej JUDr. Darinou Hornáčekovou, notárkou so sídlom Zvolen, Bystrický rad 314/69 nie sú dané, a aby súčasne o podaní tejto žaloby vyrozumel súd, ktorý vedie konanie o dedičstve pod spisovou značkou 23D 112/2011. V prípade, že v uvedenej lehote nebude žaloba podaná, bude súd v dedičskom konaní pokračovať bez zreteľa na toho dediča, ktorému bola uložená povinnosť na podanie žaloby. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 8. 2015.

5. Súd zo záznamu zo dňa 31. 7. 2012 v konaní 23D 112/2011-100 zistil, že otec žalobcu E. A. ako syn poručiteľa E. A. vyhlásil, že listinu o vydedení nenamieta preto sa v stanovenej lehote súdom k listine nevyjadril. Podotýka, že má jedného maloletého syna Andreja A., bytom u matky, v mene ktorého, ako zákonný zástupca vyhlasuje, že v plnom rozsahu súhlasí s listinou poručiteľa o vydedení aj jeho potomka.

6. Súd z notárskej zápisnice N 80/2011, Nz 31889/2011, NCRIs 32671/2011, spísanej dňa 31. 8. 2011 pred notárkou JUDr. Darinou Hornáčekovou zistil, že Karel Jarosz, nar. 7. 10. 1944 rozhodol vydediť svojich potomkov E. A., nar. XX. 8. XXXX a A. A., nar. X.X. XXXX a rovnako aj ich potomkov v prípade, ak ich majú. Odňal im ako neopomenuteľným dedičom dedičské právo a úplne ich vylúčil z dedenia. Dôvody vydedenia sú, že sa o neho ako otca od rozvodu manželstva s ich matkou Annou A. neprejavili záujem ako by o otca prejavovať mali. Neprišli ho vôbec navštíviť ani do nemocnice keď bol hospitalizovaný. Teda má za to, že v rozpore s dobrými mravmi mu neposkytli potrebnú pomoc v chorobe, starobe a trvale neprejavili opravdivý záujem o neho, ktorý by ako potomkovia prejavili mali. Všetky svoje hnutelnosti a nehnuteľnosti, celý svoj majetok, ktorý v čase smrti bude vlastníť tým zanechával a za svoju univerzálnu dedičku ustanovil svoju manželku A., nar. XX. 1. XXXX.

7. Súd z úmrtného listu Karola A. zistil, že tento sa narodil 7. XX. XXXX a zomrel 2. 9. XXXX.

8. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 19. 1. 2017 uviedol, že sa nestotožňuje so vznesenou námietkou premlčania a to že by už žalobca mal od polovice roku 2012 vedieť o tom, že má nejaké právo domáhať sa určenia, že je dedičom. V tomto období žalobca o tomto svojom práve nevedel. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie OS Zvolen 23D 112/2011-118 zo dňa 16. 7. 2015, ktoré sa stalo právoplatným dňa 16. 8. 2015. Z odôvodnenia tohto vyplýva, že otec žalobcu E. A., nar. XX. 8. XXXX si v dedičskom konaní v súdom určenej lehote nenamietał zápisnicu o vydedení. Z tohto dôvodu na jeho miesto nastúpil jeho jediný potomok, vnuk poručiteľa mal. B. A.. M. 1. 7. 2015 prebehlo dedičské konania na notárskom úrade pani doktorky Beranovej, kde zákonná zástupkyňa žalobcu namietala s vydedením svojho syna, ako vnuka na základe ktorej skutočnosti bolo toto uznesenie doručené a to zákonnej zástupkyňi matky, na základe ktorého mala v lehote XX dní uplatniť svoje právo, na základe ktorého sa môže domáhať určenia, že je dedičom po nebohom a že dôvody vydedenia nie sú platné. V zmysle toho uznesenia potom bola podaná žaloba a to 4. 9. 2015. Pokiaľ sa jedná o vzťah otca žalobcu Karola A., ktorý si svoje právo neuplatnil v tejto súvislosti uviedol, že rodičia žalobcu, teda E. A. s matkou žalobcu sú rozvedení s tým, že keď sa rozvádzali bol on ešte malé dieťa a od roku 2011 s otcom kontakt neudržiaval. Vôbec nevedel o tom, že prebieha dedičské konanie. Otec ho o tom neinformoval. Keď zomrel poručiteľ Karol A. mal žalobca 14 rokov. Podľa nich premlčacia lehota začala plynúť až od momentu právoplatnosti uznesenia a to 16. 8. 2015, prípadne od momentu, keď sa to dozvedela matka, t.j. od 1. 7. 2015. Pokiaľ sa týka vyjadrení svedkov, ktorí boli vypočutí v predchádzajúcom konaní,

žalobca týchto svedkov nepozná, neprišiel s nimi do kontaktu a aj napriek týmto výpovediam svedkov žalovaná v II. rade bola v konaní 10C 88/2012 úspešná.

9. Žalobca na pojednávaní dňa 19. 1. 2017 uviedol, že jeho rodičia sa rozviedli v čase, keď mal zhruba 1 alebo 2 roky. Pokiaľ sa on pamätá tak otec s nimi v spoločnej domácnosti nežil. Keď bol menší, keď mal zhruba 10 - 11 rokov tak sa s otcom stretával zhruba 1 x za mesiac na 2 hodiny. Potom sa stretli už len v meste. Kontakt s otcom neudržiaval. Uviedol, že nevedel o tom, že mu zomrel starý otec. O tom, že prebieha dedičské konanie po jeho starom otcovi sa dozvedel až vtedy, keď mame prišlo predvolanie k notárke. Toto prišlo niekedy v roku 2015. V čase, keď mu zomrel starý otec tak on bol ešte maloletý. So svojím starým otcom sa chcel veľmi stretnúť, mal ešte síce jedného starého otca ale ten mu zomrel. Raz sa spýtal svojho otca na starého otca ale nikdy mu neodpovedal. So svojím starým otcom Karolom A. sa nikdy nestretol. Nikdy si spolu nepísali, netelefonovali. Nevedel o tom, že starý otec tu žije, pretože o ňom otec nehovoril.

10. Právny zástupca žalovanej v I. rade na pojednávaní dňa 19. 1. 2017 uviedol, že trvajú na námietke premičania, nakoľko táto je oprávnená a to z dôvodu, že od počiatku bol účastníkom dedičského konania syn poručiteľa Karol A. a ten sa dozvedel o tom, že existuje listina o vydedení, túto v určenej lehote nenamietal a ako jeho zákonný zástupca maloletého vnuka, poručiteľa B. A. prejavil súhlas s vydedením svojho potomka. Nebol predložený žiadny dôkaz o tom, že bol obmedzený výkon jeho rodičovských práv. O tejto listine vedel jeho zákonný zástupca a mal teda konať. Mohol to povedať aj matke. Otec žalobcu pozná situáciu v rodine, vedel, aké sú tam vzťahy a neurobil nič, aby chránil záujmy svojho syna. Takéto svoje vyhlásenie dal aj do zápisnice. Pokiaľ sa týka svedkov, ktorí vypovedali v konaní, kde sa svojho nároku domáhala pani Jarmila S., výpoveď týchto svedkov nie je možné brať do úvahy, pretože tam napríklad vypovedal aj jej bývalý manžel.

11. Svedkyňa Q. K. uviedla, že žalobca je jej syn. Uviedla, že ona sa vydala za E. A. s tým, že on má písmenko v mene uvedené „š“ s tým, že jej bolo povedané, že jej matka si to dala na matrike upraviť. Ich manželstvo však bolo veľmi krátke, možno to bolo tým, že tam bol veľký vekový rozdiel, možno tým, že mal nestabilnú prácu, jednoducho bol dlho sám a jednoducho tam bolo aj dieťa a jeho to obťažovalo. Po roku spoločného bývania sa potom osťahoval späť do rodičovského domu a následne sa rozviedli. Otec sa so synom, teda žalobcom stretával tak 1 x do mesiaca v sobotu na dve hodiny. Keď vstupoval do manželstva s E. A. tak jej bolo povedané jeho matkou a sestrou, že vzťahy v rodine sú dlhodobo narušené, že sa nekontaktujú, lebo E. A., teda bývalého manžela otec si našiel novú priateľku a opustil rodinu a dve malé deti. Bolo jej povedané, že je to neodpušiteľné. V čase, keď bola ešte v pôrodnici tak jej bývalý svokor Karol A. tam pracoval na patológii. Pôrodná asistentka sa jej pýtala, či pán A. z patológie je jej nejaká rodina. Na to jej povedala, že je to jej manželovi otec. Vtedy ešte aj povedala, že mu to oznámi, že sa mu narodil vnuk. Následne na to, asi po dvoch dňoch sa s touto asistentkou stretla aj sa jej pýtala, či ju kontaktoval pán Jarosz, že ona mu to oznámila a na to jej povedala, že nie. Svojmu bývalému manželovi aj povedala, že by bolo dobré, keby jeho otca pozvali na svadbu ale bývalým manželom jej bolo povedané, že nie, že mu nevedel odpustiť, že oni tým v detstve veľmi trpeli. Nastala aj ďalšia situácia, keď zomrel jej otec a čakal na prevoz, prišlo auto z patológie a bol tam pán Karol A., jej bývalý svokor. Vtedy sa mu predstavila a povedala, že je jeho bývalá nevesta, povedala mu, že má vnuka a že by sa s ním radi zoznámili, on však nemal záujem. Jej syn aj sa chcel stretnúť so svojím starým otcom, vedeli o ňom, kde pracuje. Čo sa týka vzťahov bývalého manžela so svojím otcom, nekontaktovali sa spolu. Len keď sa stretli na ulici tak sa pozdravili. Pokiaľ ide o vzťah jej syna, teda žalobcu a jej bývalého manžela, žalobcovho otca tak to funguje tak, že sa stretnú vtedy, keď ho otec potrebuje.

12. Súd z výpovede svedkyne L. O. Kvak zistil, že pozná žalobcu, bol to jej vnuk. Jej dcéra sa rozviedla s otcom žalobcu a potom už žalobca s otcom nevychádzali nijako. Pozdejšie sa potom stretávali tak, ako to bolo súdom určené, raz do mesaica, teraz sa nestretávajú vôbec. Je to zhruba tak, ako vzťah medzi otcom žalobcu a jeho otcom. Vzťahy medzi starým otcom žalobcu a otcom žalobcu zrejme boli zlé, pretože vôbec o ňom nehovoril akurát si raz pamätala, že si chcel od otca požičať 100 korún a že ten mu ich nedal. Vzťahy medzi žalobcom a jeho starým otcom neboli nijaké, pretože otec žalobcu mu starého otca nikdy neukázal.

13. Súd z výpovede svedka E. A., nar. XX. 8. XXXX zistil, že je otcom žalobcu a bratom žalovanej v II. rade. Uviedol, že vie o tom, že ho otec vydedil a on sa toho vzdal. Bol v tom, že si to bude riešiť sestra.

Jednoducho keď ho otec vydedil on to dedičstvo nechce. Možno bol na neho otec nahnevany preto, že sa s mamou rozviedol alebo možno preto, že za ním nechodieval. Uviedol, že nevie povedať, prečo za ním nechodieval. V podstate ich vzťahy boli také, že keď sa stretli na ulici tak sa pozdravili. Jeho mama s otcom sa rozviedli keď bol ešte malý, bol ešte dieťa. Ešte keď bol ako dieťa tak sa s otcom nestretával. Stretli sa iba vtedy, keď ho videl na ulici so psom. Nemal záujem sa s otcom stretávať ani vtedy keď bol dieťa. Ani otec nemal záujem sa stretávať s ním. Vôbec sa nekontaktovali. Otec v podstate od neho pomoc nikdy nechcel. Jediný krát chcel od neho pomoc keď robil v sklenárstve aby mu prišiel zaskliť dvere. Že má otec zdravotné problémy to on vôbec nevedel. Len z počutia iných ľudí sa dozvedel, že sa druhý krát oženil. Uviedol, že si myslí, že jeho otec ani nevedel o tom, že má deti a teda že má on vnúčatá. Pokiaľ viem, tak otec sa na vnúčatá nikdy nepýtal, ani ich nekontaktoval. On svojmu synovi nikdy nehovoril o tom, že má starého otca, kto to je a kde býva. Pokiaľ on bol predvolaný na notárstvo ohľadom vydedenia tak sa vyjadroval len za seba, on sa za žalobcu nevyjadroval ani nevedel o tom, či má o dedičstvo záujem. Uviedol, že už teraz nevie povedať, kto zmenil jeho meno z Jarosz na A., možno jeho mama. Vie však, že on sa už volá Jaroš. Pokiaľ bol na notárstve, uviedol, že si pamätá, že sa vzdal dedičstva a že sa podpísal ale či za syna, to si nepamätá.

14. Súd zo spisu OS Zvolen 9C 133/1999 zistil, že rozsudkom 9C 133/1999-21 zo dňa 28. 5. 1999 Okresný súd rozviedol manželstvo E. A., nar. XX. 8. XXXX a Q. A., K. zveril maloleté dieťa B. A. do výchovy a opateru matky.

15. Súd zo spisu OS Zvolen 10 C 88/2012 zistil, že v tom konaní A. S. rod. A., ktorá je v tomto konaní vedená ako žalovaná v II. rade podala žalobu voči Marte A., rod. Q., ktorá je v tomto konaní vedená ako žalovaná v I. rade o určenie, že dôvody vydedenia A. Porvažníkovej a jej potomkov nie sú dané a že A. S. je dedičkou po poručiteľovi E. A., zomr. X.X. XXXX.

16. Okresný súd Zvolen svojím rozsudkom 10C 88/2012-95 zo dňa 29. 4. 2013 určil, že A. S. je dedičkou po poručiteľovi E. A., zomr. 2. 9. XXXX. V prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý. Následne bolo podané vo veci odvolanie, zo strany žalovanej Marty A.. Krajský súd v Banskej Bystrici svojím rozsudkom 13Co 630/2013-130 zo dňa 25. 3. 2014 rozsudok Okresného súdu v časti, ktorou určil, že žalobkyňa A. S. je dedičkou po poručiteľovi E. A. a v časti, v ktorej rozhodol o náhrade trov konania potvrdil. V nenapadnutej časti zostal rozsudok Okresného súdu nedotknutý. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že dôvody vydedenia uvádzané v poručiteľom liste o vydedení musia existovať v čase spisovania listiny. Vo všeobecnosti platí, že poručiteľ za svojho života sa môže dovoliavať „opravdivého záujmu o svojho potomka, ak sám nevyvolal stav, ktorý by potomkovi bránil prejavovať o neho záujem. O neprejavovanie opravdivého záujmu poručiteľa v zmysle ustanovenia § 469a ods. 1 písm. b) OZ nejde v prípade ak nezáujem potomka bol v značnej miere vyvolaný samotným poručiteľom. Nemožno potom opomenúť konkrétne možnosti dediča prejavovať záujem o poručiteľa. V konaní bolo nepochybne preukázané, že vzťahy medzi poručiteľom a Jarmilou S. neboli dobré. Poručiteľ a matka Jarmily S. boli manželia, ich manželstvo bolo rozvedené. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zhoršenie vzťahov bolo zapríčinené v značnej miere aj samotným poručiteľom. V tomto smere Okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie a s právnym vyhodnotením skutkového stavu veci, t.j. najmä výpoveďami súdom vypočutých svedkov. Správne Okresný súd za najrelevantnejšiu považoval svedeckú výpoveď bývalého manžela žalobkyne, pretože tak, ako uvádza Okresný súd, tento už nemal žiadny priamy záujem na výsledku sporu ale zároveň bol jediným očitým svedkom niektorých udalostí. Ostatní svedkovia vo svojich výpovediach uvádzajú len tie skutočnosti, ktoré majú sprostredkované od žalobkyne prípadne od poručiteľa. Na dostatočne relevantné nie je možné považovať najmä svedeckú výpoveď svedkov, ktorí síce poznali poručiteľa ale majú len sprostredkované vedomosti o vzťahu poručiteľa a Jarmily S.. Ak by bolo pravdivým tvrdením, že matka Jarmily Porvažníkovej neumožňovala otcovi teda poručiteľovi stýkať sa s deťmi, mal tento možnosť prejavovať záujem o deti napríklad písomnou, telefonickou formou v dospelom veku tiež formou osobných návštev, prejavovania záujmu a podobne. Zo skutkového stavu, zisteného Okresným súdom nemožno mať za to, že A. S. zavinila, že sa nevytvoril medzi ňou a poručiteľom vzťah dieťaťa a rodiča. Ak sa tento vzťah nevytvoril v čase keď Jarmila S. bola maloletá, prípadne bola vo veku dospelosti táto v staršom veku nemala na čom vo vzťahu k otcovi, poručiteľovi, nadviazať. Ak teda nezáujem potomkov poručiteľa bol v značnej miere vyvolaný samotným poručiteľom, nemožno mať za to, že potomok „trvalo neprejavil opravdivý záujem“.

17. Podľa § 469a ods. 1 písm. a), b) Občianskeho zákonníka, poručiteľ môže vydediť potomka, ak:

a) V rozpore s dobrými mravmi neposkytol poručiteľovi potrebnú pomoc v chorobe, starobe alebo v iných závažných prípadoch.

b) O poručiteľa neprejavil opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať.

18. Podľa § 469a ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ to poručiteľ v listine o vydedení výslovne určí, vzťahujú sa dôsledky vydedenia aj na osoby, uvedené v § 473 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

19. Podľa § 473 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak nededí niektoré dieťa, nadobúdajú jeho dedičský podiel rovnakým dielom jeho detí. Ak nededia ani tieto deti alebo niektoré z nich, dedia rovnakým dielom ich potomci.

20. Podľa § 175k ods. 2 O.s.p. ak však rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby svoje právo uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určí lehotu. Ak žaloba nebude podaná v lehote, pokračuje súd v konaní bez zreteľa na tohto dediča.

21. Podľa § 194 ods. 1, 2, 3 CSP, ak rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné aby určenie spornej skutočnosti uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určil lehotu, ktorá nesmie byť kratšia ako jeden mesiac. Súd pokračuje v konaní s účastníkmi podľa výsledku sporu. Ak žaloba nebola podaná v lehote, ak bolo konanie o žalobe zastavené alebo ak bola žaloba odmietnutá, platí, že spor o dedičské právo bolo rozhodnuté v neprospech žalobcu.

XX. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že Andrej Jaroš je synom E. A., nar. 22. 8. XXXX a ten je synom E. A., nar. 7. XX. XXXX a zomrelom dňa 2. 9. 2011. Súd zo spisu OS Zvolen 23D 112/2011 zistil, že otec žalobcu E. A. v dedičskom konaní 23D 112/2011 po svojom otcovi E. A. uviedol, že listinu o vydedení nenamieta s tým, že má jedného syna Andreja A., v mene ktorého ako zákonný zástupca vyhlasuje, že v plnom rozsahu súhlasí s listinou poručiteľa o vydedení aj jeho potomka. Z tohto dedičského spisu však ďalej vyplýva, že Okresný súd Zvolen v dedičskej veci po poručiteľovi E. A., nar. 7. XX. XXXX a zomr. dňa 2. 9. XXXX uznesením 23D 112/2011-118 zo dňa 16. 7. 2015, ktoré sa stalo právoplatným 16. 8. 2015 uložil zákonnému dedičovi mal. Andreja A., vnukovi poručiteľa, zastúpeného zákonnou zástupkyňou matkou Q. K. aby do XX dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia podala na X. súde vo T. žalobu proti všetkým účastníkom dedičského konania : Marte A., rod. Q. a A. S., rod. A. o určenie, že zákonné dôvody vydedenia zákonného dediča mal. Andreja A., vnuka poručiteľa nie sú dané, aby súčasne o podaní žaloby vyrozumel súd. Táto žaloba na tunajšom súde potom bola podaná dňa 4. 9. 2015, teda v rámci 30 dňovej lehoty tak, ako bola stanovená uznesením OS Zvolen 23D 112/2011-118. V čase, keď bolo vypracované uznesenie OS Zvolen 23D 112/2011-118 a to dňa 16. 7. 2015 platilo ešte ustanovenie § 185k ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. O.s.p. v súčasnosti síce už neplatí, avšak teraz platný Civilný sporový poriadok má obdobné ustanovenie a to v § 194 ods. 1, 2, 3 CMP. Podľa týchto ustanovení ak však rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby svoje právo uplatnil žalobou. Na podanie žaloby sa stanovuje lehota, ktorá v tomto prípade bola stanovená na 30 dní. V rámci tejto lehoty však žaloba podaná bola. Súd má teda za to, že v tomto prípade plynie 30 dňová prekluzívna lehota a to odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd odkázal dediča na uplatnenie svojho dedičského práva. Súd sa teda nestotožnil s názorom právneho zástupcu žalovanej v I. rade, že v tomto prípade plynie premlčacia lehota, ktorá je 3 ročná a začala plynúť odo dňa keď otec žalobcu uviedol v dedičskom konaní 23D 112/2011, že listinu o vydedení nenamieta, že s ňou v plnom rozsahu súhlasí aj s vydedením jeho potomka. Súd tu poukazuje na tú skutočnosť, že priamo zákon a to najskôr O.s.p. v § 175k ods. 2 a teraz platný CMP v § 194 ods. 1, 2, 3 CMP určujú lehotu na podanie žaloby s tým, že ak táto nebude dodržaná v dedičskom konaní sa pokračuje bez zreteľa na takéhoto dediča. Z toho je teda zrejmé, že v danom prípade neplynie premlčacia lehota tak, ako to uviedol právny zástupca žalovaného v I. rade, ale prekluzívna lehota tak, ako to stanovuje zákon. Súd ďalej skúmal, či boli dôvody na vydedenie žalobcovho otca zo strany poručiteľa jeho otca tak, ako sú uvedené v listine o vydedení a či sú dôvody na vydedenie poručiteľovho vnuka a teda žalobcu. Súd v tejto súvislosti poukazuje najmä na dôvody, uvedené v rozsudkoch Okresného súdu Zvolen 10C 88/12-95 zo dňa 29. 4. 2013 a Krajského súdu Banská Bystrica 13Co 630/2013-130 zo dňa 25. 3. 2014, kde tak Okresný súd Zvolen ako aj Krajský súd Banská Bystrica pokiaľ sa týkalo žaloby A. S. o určenie, že dôvody jej vydedenia po jej otcovi Karolovi A. nie sú dané Okresný súd Zvolen

aj Krajský súd Banská Bystrica zhodne konštatovali, že zhoršenie vzťahov v rodine bolo zapríčinené v značnej miere samotným poručiteľom. Aj v tomto konaní bolo zistené a to tak z výpovede otca žalobcu E. a A. ako aj matky žalobcu a jeho starej matky, že poručiteľ Karol A. nejavil záujem ani o svojho syna E. A. a ani o svojho vnuka E. A.. Takýto záujem neprejavoval ani v čase, keď títo boli ešte maloletí. Zo zisteného stavu nemožno konštatovať, že otec žalobcu zavinil ešte ako maloletý, že sa medzi ním a jeho otcom teda poručiteľom E. A. nevytvoril vzťah medzi nimi ako dieťa a rodič. Takýto vzťah sa medzi nimi nevytvoril ani v dospelosti, pretože nebolo na čo nadviazať. Nezáujem o potomka zo strany poručiteľa bol v značnej miere vyvolaný samotným poručiteľom a nemožno mať za to, že potomok trvale neprejavuje opravdivý záujem. Z výpovede svedkov bolo tiež zrejmé, že poručiteľ nemal záujem ani o svojho vnuka, ktorý ho neprišiel navštíviť ani do pôrodnice, hoci o tom vedel. Vo všeobecnosti potom platí zásada, že poručiteľ sa za svojho života môže dovoľávať opravdivého záujmu od svojho potomka vtedy, ak sám takýto stav nevyvolal, čo by potomkovi bránilo prejaviť o neho záujem. Na základe týchto skutočností súd žalobe žalobcu vyhovel a určil, že dôvody vydedenia zákonného dediča Andreja A., vnuka poručiteľa E. A. uvedenej listine o vydedení a závete 80/2011, Nz 31889/2011, poručiteľom E. A., nar. 7. XX. XXXX, zomr. dňa 2. 9. 2011 nie sú dané a že žalobca Andrej A. je dedičom po poručiteľovi E. A., nar. 7. XX. XXXX, zomr. 2. 9. XXXX.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Nakoľko v konaní mal plný úspech žalobca, keďže súd žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel, súd mu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V konaní sa voči žalobe žalobcu aktívne bránila iba žalovaná v I. rade, ktorá žiadala žalobu zamietnuť. Naopak žalovaná v II. rade žiadala, aby súd žalobe vyhovel. Súd teda za neúspešnú stranu sporu považoval iba žalovanú v I. rade. Z tohto dôvodu súd priznal žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanej v I. rade. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku a to podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v 3 vyhotoveniach (§ 355 ods.1 C.s.p. a § 362 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 C.s.p. nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 360 ods.1 C.s.p.).

V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 C.s.p. (§ 360 ods.2 C.s.p.).

Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi (§ 360 ods.3 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods.2 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa ods. 1 preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia (§ 362 ods.3 C.s.p.).

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že odvolateľ sa spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj vtedy, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania (§ 362 ods.4 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods.2 C.s.p.).

Odvolačné dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods.3 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd (§ 367 ods.1 C.s.p.).

Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 367 ods.2 C.s.p.).

Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 ods.3 C.s.p.).

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia (§ 368 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova (§ 369 ods.1 C.s.p.).

Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania (§ 369 ods.2 C.s.p.).

Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví (§ 369 ods.3 C.s.p.).

Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 ods.4 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia (§ 370 ods.1 C.s.p.).

Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví (§ 370 ods.2 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 ods.3 C.s.p.).

Žalobu nie je možné v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.).

V odvolacom konaní nie je možné uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.). Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok (§ 220 ods.1 C.s.p.).